

Рим аянды орнықтырады — Сегізінші нөмір

Құм іргетастар: Лаодикеялық адвентизмдегі пайғамбарлық ақиқаттың теріске шығарылуы

Jeff Pippenger

2024-08-18

Соңғы мақалада біз Исаның мына сөздеріне сілтеме жасадық.

Жалған пайғамбарлардан сақтаныңдар: олар сендерге қой терісін жамылып келеді, ал іштерінде жыртқыш қасқырлар. Оларды жемістерінен танысыңдар. Адамдар тікенектен жүзім, не ошағаннан інжір тере ме? Сол сияқты әрбір жақсы ағаш жақсы жеміс береді, ал жаман ағаш жаман жеміс береді. Жақсы ағаш жаман жеміс бере алмайды, жаман ағаш та жақсы жеміс бере алмайды. Жақсы жеміс бермейтін әрбір ағаш шабылып, отқа тасталады. Сондықтан оларды жемістерінен танысыңдар. Маған: “Ием, Ием”, — дегеннің бәрі көктің Патшалығына кірмейді, бірақ көктегі Әкемнің еркін орындайтын ғана кіреді. Сол күні көп адам Маған: “Ием, Ием, біз Сенің атыңмен пайғамбарлық етпедік пе? Сенің атыңмен жындарды қуып шығармадық па? Сенің атыңмен көптеген ғажайып істер істемедік пе?” — дейді. Сонда Мен оларға ашық айтамын: “Мен сендерді ешқашан таныған емеспін; кетіндер Менен, заңсыздық істеушілер”. Сондықтан осы Менің сөздерімді естіп, оларды орындайтын әркімді үйін жартасқа салған дана адамға ұқсатамын: жаңбыр жауды, тасқын келді, желдер соғып, сол үйге соқтықты; бірақ ол құламады, өйткені іргесі жартасқа қаланған еді. Ал осы Менің сөздерімді естіп, оларды орындамайтын әркім үйін құмға салған ақымақ адамға ұқсайды: жаңбыр жауды, тасқын келді, желдер соғып, сол үйге соқтықты; сонда ол құлады; әрі оның құлауы зор болды. Матай 7:15–27.

1863 жылғы бүлік Лаодикеялық Жетінші күн адвентизмінің құм үстіне жалған іргетас қалауының басталуын білдіреді. Құм — абсолютті ақиқаттың Жартасына қарама-қарсы қойылатын плюрализмнің шайтандық принципін бейнелейді. Абсолютті ақиқат екі куәгердің негізінде орнатылады, ал Адвентизм біртіндеп ысырып тастаған Хабаккуктың екі қасиетті кестесінде бейнеленген ақиқаттар Киелі кітаптан туындайды және Пайғамбарлық Рухымен расталған. Сол ақиқаттар — абсолютті.

«Жау бауырластарымыз бен әпке-қарындастарымыздың ой-санасын осы соңғы күндерде тұра алатын бір халықты дайындау ісінен бұрып әкетуге тырысуда. Оның қулық-сұмдықтары саналарды осы уақыттың қауіптері мен міндеттерінен алыстатуға бағытталған. Олар Мәсіхтің көктен Өз халқына беру үшін Жоханға алып келген нұрын болмашы құндылық деп бағалайды. Олар дәл алдымызда тұрған көріністер айрықша назар аударуға жеткілікті маңызды емес деп үйретеді. Олар көктен бастау алған ақиқатты күшінен айырып, Құдай халқын өздерінің өткен тәжірибесінен айырады да, оның орнына жалған ғылымды береді. “Жаратқан Ие былай дейді: Жолдардың бойына тұрып, қараңдар, ежелгі соқпақтарды сұраңдар, қайсысы игі жол екенін біліңдер де, сонымен жүріңдер”. [Еремия 6:16.]»

«Ешкім де сеніміміздің іргетастарын қиратуға ұмтылмасын,—бұл іргетастар ісіміздің бастауында, Сөзді дұғамен зерттеу және аян арқылы қаланған. Біз осы іргетастардың үстіне елу жылдан астам уақыт бойы құрылыс жүргізіп келеміз. Адамдар өздері жаңа бір жол таптық, қаланған іргетастан да берігірек іргетас қоя аламыз деп ойлауы мүмкін; бірақ бұл — зор алдау. “Өйткені салынған іргетастан басқа іргетасты ешкім сала алмайды.” [1 Қорынттықтарға 3:11.] Өткенде көпшілік жаңа бір сенім құруға, жаңа қағидаларды орнатуға талпынды; бірақ олардың құрылысы қанша уақыт тұрды? Ол көп ұзамай құлады; өйткені ол Жартас үстіне негізделмеген еді». Testimonies, volume 8, 296–297.

2001 жылғы 11 қыркүйек келгенде, Киелі Рухтың жауындары да бірге келді.

«Кейінгі жаңбыр Құдай халқының үстіне төгілуге тиіс. Көктен құдіретті бір періште түсуге тиіс, және бүкіл жер оның даңқымен нұрлануға тиіс». Review and Herald, 1891 жылғы 21 сәуір.

Құдайдың бір ғана жанасуымен Нью-Йорк қаласының алып ғимараттары құлатылғанда, соңғы жаңбыр себелей бастады. 2001 жылғы 11 қыркүйек келгенде, папалық принциптердің топан қақпалары ашылды.

«Күнә-құлық үстемдік етіп тұрған осы заманда, “Жаратқан Ие осылай дейді” дегенді қабылдамай тастаған протестант шіркеулері тосын бір күйге жетеді. Олар дүниеге бейімделіп кетеді. Құдайдан ажыраған күйінде, олар өтірік пен Құдайдан безінуді елдің заңы етуді көздейді. Олар осы жердің билеушілеріне ықпал етіп, Құдайдың ғибадатханасында отырып, өзін Құдай етіп көрсететін күнә адамының жоғалтқан үстемдігін қалпына келтіру үшін заңдар шығаруға мәжбүрлемек болады. Рим-католиктік қағидаттар мемлекеттің қорғауына алынады. Өмірінің ережесі етіп Құдайдың заңын қабылдамағандар Киелі кітап ақиқатының наразылығына енді төзбейтін болады». Review and Herald, December 21, 1897.

Патриоттық акт Рим-католик қағидаттарын қорғаудың басталуын білдіреді; бұл үдеріс біртіндеп жуық арада келетін жексенбілік заңға алып барады. 2001 жылғы 11 қыркүйекте үшінші қасіреттің Исламын бейнелейтін төрт жел есе бастады.

«Періштелер төрт желді ұстап тұр; олар жолындағы күйреу мен өлімді ала жүріп, босап шығып, бүкіл жер бетіне лап қоюға ұмтылған долы ат түрінде бейнеленген.

«Мәңгілік дүниенің тап іргесінде тұрып, біз ұйықтап жатпақпыз ба? Біз селқос, суық әрі өлі күйде болмақпыз ба? О, шіркеулерімізде Құдайдың Рухы мен тынысы Оның халқына үрленсе ғой, сонда олар аяқтарына тұрып, тірі болар еді. Біз жолдың тар, қақпаның да қысаң екенін көруіміз керек. Бірақ біз сол тар қақпадан өткенде, оның кеңдігіне шек болмайды». Manuscript Releases, volume 20, 217.

Жаңбыр, жел және тасқын 2001 жылғы 11 қыркүйекте келді, әрі Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі Мәсіхтің шомылдыру рәсімі кезінде яһудилер сыналғандай, сондай-ақ 1840 жылғы 11 тамыздан бастап протестанттар сыналғандай сыналды. Сол уақыттан бастап 2020 жылғы 18 шілдедегі бүлікшіл болжамға дейін Лаодикиялық Жетінші күн

адвентистерінің үйі біртіндеп құлады; бұл, яһудилердің ғибадатханасы айқыштан бұрын қаңырап бос қалуға үкім етілгені қандай анық болса, дәл сондай анық еді, әрі протестанттар 1844 жылғы 19 сәуірдегі алғашқы түңілу кезінде жолдан тайған протестантизмге өткені сияқты болды.

Содан кейін үшінші періштенің Лаодикиялық қозғалысы өзінің соңғы сыналу үдерісіне енді, әрі 2001 жылғы 11 қыркүйекте басталған сыналу кезіндегідей, пәк қыздар көне соқпақтарға қайта оралуға шақырылды; ол соқпақтар тек бірінші және екінші періштелердің Миллериттік қозғалысының іргелі ақиқаттары ғана емес, сонымен қатар үшінші періштенің қозғалысының да іргелі ақиқаттары еді.

Күшті адасушылық жағдайында сол іргетастық ақиқаттардың қабылданбауының нышаны — Пауыл Екінші Салоникалықтарға арналған хатта жазып қалдырған хабар. Сол хабар Даниял кітабындағы «күнделікті» арқылы бейнеленген, өйткені дәл Салоникалықтарға арналған үзіндіден Уильям Миллер Даниял кітабындағы «күнделікті» пұтқа табынушы Римді білдіретінін түсінді.

Даниял кітабындағы “күнделіктінің” анықтамасын қарастыратын кітаптар жазылған. Олардың көпшілігі қате, дегенмен осы мәселені дұрыс түсіндіретін адвентистік теологтың еңбегімен танысқыңыз келсе, John W. Peters авторлығындағы *The Mystery of the Daily* атты еңбекті таба аласыз. Мен осы мақалада “күнделіктінің” сол қырына тоқталмақ емеспін. Сондай-ақ “күнделікті” жөніндегі жалған көзқарастың Лаодикиялық Жетінші күн адвентизмінің ішінде ақырында қалай орныққанының “кім, не және не үшін” деген тарихын қамтитын басқа да кітаптар бар.

«күнделікті» деп аударылған еврей сөзінің анықтамасы және 1901 жылы шын мәнінде басталған «күнделіктінің» іргелі ақиқатына қарсы бүліктің тарихы Хабакуктың Кестелерінде де, сондай-ақ Даниял кітабы туралы жуырдағы мақалаларда да қайта-қайта баяндалып келді.

Осы мақалада мен «күнделіктінің» назарын Римнің қабылданбайтын нышанымен байланысты пайғамбарлық сипаттарға шоғырландыруды ниет етемін. Эллен Уайттың жазбаларының билігін шынайы қабылдайтын кез келген адам «күнделіктінің» дұрыс түсінігі қандай екенін білу үшін төмендегіні ғана оқуы керек.

«Содан кейін мен “Күнделіктіге” қатысты мынаны көрдім: “құрбандық” деген сөз адам даналығымен қосылған, әрі мәтіннің өзіне тиесілі емес; сондай-ақ Жаратқан Ие оның дұрыс түсінігін сот сағаты туралы жар салғандарға берді. 1844 жылға дейін, бірлік болған кезде, дерлік барлығы “Күнделіктінің” дұрыс түсінігіне біріккен еді; ал 1844 жылдан бері, абыржу ішінде, басқа көзқарастар қабылданып, соның салдарынан қараңғылық пен абыржу ерді». *Review and Herald*, November 1, 1850.

Уильям Миллердің «күнделікті» туралы түсінігін жоққа шығару — сонымен бір мезгілде Эллен Уайт жазбаларының беделін де жоққа шығару деген сөз, өйткені ол «сот сағаты туралы жар салғандарға Жаратқан Ие бұл жөніндегі дұрыс түсінікті бергенін» көрді.

Сондай-ақ оған «күнделікті» туралы өзге көзқарастардың Мәсіхке тән сипаттар емес «қараңғылық пен шатасуды» туғызатыны көрсетілді. Миллер Екінші Салоникалықтарға арналған хатты зерттеген кезде «күнделіктіні» пұтқа табынушы Рим деп таныды.

«Оқуды жалғастырдым да, оның [күнделіктінін] Даниялдан басқа ешбір жерде кездеспейтінін көрдім. Сонда мен [конкорданстың көмегімен] онымен байланысты тұрған: “алып тастау” деген сөздерді алдым; ол күнделіктіні алып тастайды; “күнделікті алып тасталған уақыттан бастап”, т.б. Оқуды жалғастырдым да, бұл мәтіннен ешқандай жарық таба алмаспын деп ойладым; ақырында 2 Салоникалықтарға 2:7, 8-ге келдім. “Өйткені заңсыздықтың құпиясы қазірдің өзінде әрекет етуде; тек қазір тежеп тұрған адам жолдан алынғанға дейін тежей береді, содан кейін әлгі зұлым ашылады”, т.б. Ал мен сол мәтінге жеткенімде, о, ақиқат қандай айқын да даңқты болып көрінді! Міне, осы! Бұл — күнделікті! Ендеше, енді Пауылдың “қазір тежеп тұрған” немесе кедергі жасап тұрған деуі нені білдіреді? “Күнә адамы” және “зұлым” дегенмен папалық меңзеледі. Ал енді, папалықтың ашылуына не кедергі жасайды? Әрине, ол — пұтқа табынушылық; ендеше, “күнделікті” пұтқа табынушылықты білдіруі тиіс».—William Miller, Second Advent Manual, page 66.» Advent Review and Sabbath Herald, January 6, 1853.

Түптеп келгенде, Лаодикеялық адвентизм Миллерге және сот сағаты туралы айқайды жариялағандарға берілген дұрыс түсінікті ысырып қойып, соның орнына «күнделікті» Мәсіхтің киелі ғибадатханадағы қызметін бейнелейді деген діннен безген протестантизмнің қате түсінігін қабылдады. Бұл түсінік көптеген жағынан қисынсыз, бірақ ол тек жаңсақ қана емес, сонымен бірге шайтандық рәміз Мәсіхтің рәмізі деп мәлімдейді.

«Осылайша, айдаһар, ең алдымен, Шайтанды білдіргенімен, екінші мағынада ол пұтқа табынушы Римнің нышаны болып табылады». Ұлы күрес, 439.

Миллер “күнделіктіні” айдаһарға теңелетін пұтқа табынушы Рим деп таныды, бірақ Лаодикиялық Адвентизм оның Мәсіхтің көктегі киелі үйдегі қызметін білдіретіні туралы түсінікті құлаған протестантизмнен қабылдады. “Күнделіктіні” пұтқа табынушы Рим деп таныған Миллердің анықтамасын теріске шығару — Хабакук кітабының екінші тарауының орындалуы болған екі қасиетті сызбада да бейнеленген ақиқатты теріске шығару болып табылады. Сондықтан бұл — Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы жеті мерзімді теріске шығару қандай болса, дәл сондай, іргетастық ақиқатты теріске шығару.

«Күнделікті» пұтқа табынушы Римді білдіреді деген ақиқатты теріске шығару — Адвентизмнің іргетастарын және Пайғамбарлық Рухының беделін теріске шығару болып табылады. Шайтанның бір рәмізін Мәсіхтің рәмізі деп тану — Мәсіхтің ісін Шайтанның ісі деп танумен пара-пар.

“Мәсіхті қабылдамай қою арқылы яһуди халқы кешірілмейтін күнә жасады; ал рақымның шақыруын қабылдамай, біз де сол қателікті жасауымыз мүмкін. Оның өкілеттік берілген хабаршыларына құлақ асудан бас тартып, оның орнына жанды Мәсіхтен алыстатуға тырысатын Шайтанның агенттерін тыңдаған кезде, біз өмірдің Өміршісін қорлап, Оны Шайтанның синагогасының алдында да, көктегі ғаламның

алдында да масқаралаймыз. Адам осылай істеп жүргенше, ол ешбір үміт те, кешірім де таба алмайды, ақырында Құдаймен татуласуға деген барша ықыласынан айырылады.” The Desire of Ages, 324.

Лаодикеялық адвентизм «күнделіктің» және жеті уақыттың іргелі түсінігін қабылдамай тастағанда, олар пайғамбарлық Рухының билігін де, негіздерді де ғана емес, сонымен бірге өз түсініктеріне Жәбірейіл періште мен өзге де періштелердің жетелеуімен келген Уильям Миллердің еңбегін де қабылдамай тастады.

«Құдай Киелі кітапқа сенбеген бір диканның жүрегіне әсер ету үшін Өзінің періштесін жіберіп, оны пайғамбарлықтарды зерттеуге бастады. Құдайдың періштелері сол тандалған жанға қайта-қайта келіп, оның ойын бағыттап, Құдай халқына бұрыннан қараңғы болып келген пайғамбарлықтарды оның түсінуіне ашты. Ақиқат тізбегінің бастауы оған берілді, және ол буыннан буынға қарай ізденуге жетеленді, ақыры Құдай Сөзіне танданыс пен сүйсініспен қарады. Ол сол жерден ақиқаттың мінсіз тізбегін көрді. Өзі шабыттанбаған деп есептеген сол Сөз енді оның көз алдына өз сұлулығы мен салтанатында ашылды. Ол Жазбаның бір бөлігі екіншісін түсіндіретінін көрді; әрі бір үзінді оның ұғымына жабық болғанда, Сөздің басқа бір бөлігінен оны түсіндіретін нәрсені тапты. Ол Құдайдың қасиетті Сөзіне қуанышпен әрі ең терең құрмет және кастерлі үреймен қарады.» Early Writings, 230.

«Оның періштесі» — Жәбірейіл періштені айқындайтын тіркес.

Періштенің: «Мен Құдайдың алдында тұратын Жәбірейілмін», — деген сөздері оның көктегі сарайларда аса жоғары құрметке ие орын алатынын көрсетеді. Даниялға хабармен келген кезде, ол былай деген: «Осы істерде маған сендердің әмірлерің Михаилден [Мәсіхтен] басқа ешкім жәрдем етпейді». Даниял 10:21. Құтқарушы Аян кітабында Жәбірейіл туралы былай дейді: «Оны Құдай Өз құлы Жоханға Өз періштесі арқылы жіберіп, аян етті». Аян 1:1. — The Desire of Ages, 99.

Мәсіхтің нышаны ретінде шайтандық рәміздің танылуы кешірілмейтін күнәмен жай ғана параллель емес, сонымен қатар кешірілмейтін күнә Мәсіх жіберетін хабаршыларды қабылдамаумен де байланысты. Осылайша «күнделікті» кешірілмейтін күнәнің нышанына айналады; әрі «тандалғанның» — Уильям Миллердің — сол ақиқатты дұрыс түсінуге жетектелгені, ал кейіннен оның қабылданбағаны ұғынылғанда, бұл Миллер өз жаңалығын ашқан дәл сол Жазба үзіндісі болып табылатын Екінші Салониқалықтарға тікелей сәйкес келеді. Сол ақиқатты қабылдамау — ақиқатты сүймеудің айғағы, ал мұндай бүлік Киелі Рухтың алыстатылуына және Шайтанның арам рухының берілуіне алып келеді; Пауыл мұны күшті адасу деп атайды.

«Көріністі бекітетін» «халқыңның қарақшылары» қалай пұтқа табынушы Римнің белгісі болса, «күнделікті» де солай пұтқа табынушы Римнің нышаны болып табылады. Екінші Салониқалықтарға хаттың мәнмәтінінде Пауыл екінші тараудағы хабарды қабылдамау солай ететіндердің шындықты сүймейтінінің айғағы екенін үйретеді. Тарауда бейнеленген шындықты сүймегендіктен, олар күшті адасуға беріледі.

Барлық пайғамбарлар соңғы күндерге үн қатуда, ал осы мақаладағы бұған дейінгі Құдай рухымен шабыттандырылған үзінділер Киелі Рухтың төгілуі кезінде шындықты сүймейтіндердің үстіне күшті адасушылық келетінін айқындайды. Бір топ майды қабылдап жатыр, ал екінші топ күшті адасушылықты қабылдап жатыр.

Киелі Рух 2001 жылғы 11 қыркүйектен бастап жақындап келе жатқан жексенбілік заңға дейін созылатын мөрлену уақытының екі сынақ кезеңінде ашылатын білімнің артуын қабылдамайтындардан Киелі Рух алынып жатқан тарих кезеңінде төгіледі. Бұған дейінгі үзіндіні қайталаймыз:

«Соңғы күндерге көз жүгірте отырып, сол шексіз құдірет: “құтқарылу үшін ақиқатқа деген сүйіспеншілікті қабылдамағандар” туралы: “Сондықтан Құдай оларға өтірікке сенулері үшін күшті адасуды жібереді; осылайша ақиқатқа сенбеген, қайта әділетсіздіктен ләззат алғандардың бәрі айыпталсын”, — деп жариялайды. Олар Оның Сөзінің ілімдерін қабылдамай тастаған кезде, Құдай Өз Рухын тартып алып, оларды өздері сүйетін азғырулардың еркіне қалдырады.» Early Writings, 46.

Жол үстіне жол қосып, Даниял соңғы күндерде аянды сенің халқыңның қарақшылары — (Римнің нышаны) — орнықтыратынын үйретеді. Қарақшылар сондай-ақ «күнделікті» ретінде бейнеленеді. Сүлеймен соңғы күндерде аяны жоқтар құритынын, яғни жалаңаш болатынын үйретеді. Жалаңаш етілу — лаодикеялық болу, ал лаодикеялық — ақылсыз қыз.

«Ақымақ қыздар арқылы бейнеленген Шіркеудің күйі Лаодикеялық күй ретінде де айтылады». Review and Herald, 1890 жылғы 19 тамыз.

Түн ортасындағы Айқай туралы хабар жеткен кезде ақылсыз қыз болып шығу — Жоханның Аян кітабының он алтыншы тарауында: «жалаңаштығыңның ұяты» деп жазған нәрсені таныту деген сөз. Жоханның алтыншы оба туралы ескертуі 1989 жылдан бері дүниені Армагеддонға бастап апару үдерісінде тұрған айдаһардың, аңның және жалған пайғамбардың үштік одағына қатысты.

Пауылдың Екінші Салоникалықтарға жазған хатындағы хабары жай ғана Даниялда «күнделікті» ретінде бейнеленген пұтқа табынушы Рим туралы емес, қайта бұл тарау пұтқа табынушы Римнің папалық Риммен арақатынасын айрықша атап көрсетеді. Пұтқа табынушы Рим 538 жылы күнә адамының жер тағына шығуын тежеп тұрды («ұстап тұрды»). Пұтқа табынушы Рим аластатылғаннан кейін, Рим папасы болып табылатын «заңсыздық құпиясы», «әлгі зұлым» ашылады. Бұл тарауда Пауыл пұтқа табынушы Рим мен папалық Рим арасындағы белгілі бір пайғамбарлық байланысты айқындап отыр. Осы тараудың ілімін жоққа шығару — ақиқатты жоққа шығарып, күшті адасуға бой алдыру.

Ешкім сендерді ешбір жолмен алдамасын; өйткені әуелі сенімнен безушілік келмейінше, әрі күнә адамы — құрып кетудің ұлы — ашылмайынша, ол күн келмейді. Ол Құдай деп аталатынның бәріне және құлшылық етілетіннің бәріне қарсы тұрып, өзін олардың бәрінен жоғары қояды; сөйтіп өзі Құдайдай болып, Құдайдың ғибадатханасында отырып, өзін Құдаймын деп көрсетеді. Мен әлі сендермен бірге болған кезімде осыны сендерге айтқаным естеріңде жоқ па? Енді оның өз уақытында ашылуы үшін не ұстап

тұрғанын білесіндер. Өйткені заңсыздықтың құпиясы қазірдің өзінде әрекет етіп тұр; тек қазір бөгеіп тұрған сол кісі жолдан алынғанға дейін бөгей береді. Сонда әлгі заңсыз ашылады; Иеміз оны Өз аузының рухымен жойып, Өз келуінің салтанатты нұрымен құртатын болады. Оның келуі шайтанның әрекетіне сай, әртүрлі күш-қуатпен, белгілермен және жалған ғажайыптармен, сондай-ақ құрып бара жатқандардың арасында әділетсіздіктің барлық алдамшылығымен болады; өйткені олар құтқарылулары үшін ақиқатты сүюді қабылдамады. Сондықтан өтірікке сенулері үшін Құдай оларға күшті адасуды жібереді; сөйтіп ақиқатқа сенбеген, қайта әділетсіздіктен ләззат алғандардың бәрі сотталатын болады. 2 Салониқалықтарға 2:3–12.

Неліктен осы соңғы күндердегі адамдар «қарғысқа ұшырайды»? Неліктен оларға «күшті адасушылық» жіберіледі? Неліктен олар «құрып кетеді» де, осылайша өз жалаңаштығының ұятын әшкерелейді? Үзіндіде мұның себебі олардың ақиқатты сүймейтіндігінде екені айтылған, ал тарауда баяндалған ақиқат Киелі кітап пайғамбарлығындағы төртінші патшалық — пұтқа табынушы Рим — Киелі кітап пайғамбарлығындағы бесінші патшалық — папалық Римнің — таққа көтерілуіне пұтқа табынушылық жойылғанға дейін жол бермейтінін көрсетеді.

Тарауда айқындалған пұтқа табынушы Рим мен папалық Римнің арасындағы байланыс Жохан тарапынан Пергам шіркеуі мен Тиатира шіркеуінің арасындағы байланыспен де айқындалады. Пергам пұтқа табынушы Римге сәйкес келеді, ал Тиатира — папалық Рим. Даниял кітабы сияқты, Пауыл мен Жохан да осы екі биліктің арасындағы байланыстың екі куәлігін береді.

Даниял кітабында пұтқа табынушы Рим мен папалық Римнің өзара байланысы қайта-қайта көрсетіледі. Даниялдың екінші тарауында бұл темірдің балшық аралас сазбен араласуы арқылы бейнеленген. Даниялдың жетінші тарауында пұтқа табынушы Рим де, папалық Рим де «өзгеше» патшалықтар болып табылады, әрі Даниялдың екінші тарауы осы екі билікті аралас күйінде суреттесе, жетінші тарау папалық биліктің пұтқа табынушы Римнің он мүйізді патшалығынан шығатынын айқындайды. Даниялдың сегізінші тарауында тоғызыншыдан он екіншіге дейінгі аяттардағы кіші мүйіз Римді оның екі кезеңінде де білдіреді. Тоғызыншы және он бірінші аяттарда кіші мүйіз ер жынысты тұлғада берілген, осылайша пұтқа табынушы Римді айқындайды, ал оныншы және он екінші аяттарда кіші мүйіз әйел жынысты тұлғада берілген, осылайша папалық Римді айқындайды.

Даниял кітабының сегізінші тарауының он үшінші аятында пұтқа табынушы Рим мен папалық Рим қаңыратып-жоятын екі күш ретінде бейнеленген. Пұтқа табынушы Рим — «күнделікті» қаңыратып-жоятын күш, ал папалық Рим — қаңыратып-жоятын заңсыздық. Он бірінші тараудың отыз бірінші аятында пұтқа табынушы Римнің «күнделікті» қаңыратып-жоятын күші қаңыратып-жоятын жиіркеніштікті, яғни папалық билікті, орнатады. Он екінші тараудың он бірінші аятында папалықтың қаңыратып-жоятын жиіркеніштігін орнату үшін пұтқа табынушы Римнің «күнделікті» қаңыратып-жоятын күші аластатылады.

Римнің қаңыратып-жоятын екі билігінің өзара қатынасы — Даниял мен Аян кітаптарының негізгі тақырыптарының бірі; әрі дәл осы қатынасты Пауыл, егер адам өтірікке сенуден туындайтын күшті адасудан қашқысы келсе, сүйеге тиіс ақиқат деп айқындайды. Құдай ешқашан артық қайталамайды, ал пұтқа табынушы Рим мен папалық Римнің өзара қатынасының әрбір бейнесі бұл тақырып жөнінде өзіне тән ерекше куәлік береді; бірақ соңғы күндердегі Римнің рәмізін теріске шығару — кейінгі жаңбырды теріске шығарып, оның орнына күшті адасуды қабылдау деген сөз. Бұл — мәңгілікке жалаңаш Лаодикеялық ретінде айқындалу.

Лаодикиялық Адвентист тарихшылары, Уильям Миллердің рөлі мен еңбегіне ешқандай қасиетті құрмет танытпаса да, оның пұтқа табынушы Рим мен папалық Римнің арасындағы байланысты тануы өзі өзінің пайғамбарлық қолдануларының «бәрі» құрған пайғамбарлық құрылым болғанын мойындайды. Фабриел мен өзге періштелер Миллерді пұтқа табынушы Рим мен папалық Римнің арасындағы байланысты түсінуге жетеледі, бірақ өзінің тарихында ол Римді айдаһардан, аңнан және жалған пайғамбардан тұратын үш қырлы болмыс ретінде көрген жоқ.

Оның заманында Америка Құрама Штаттары жалған пайғамбар ретіндегі өз рөлін әлі бастаған жоқ еді, өйткені Америка Құрама Штаттарының протестанттары 1844 жылға дейін Римнің қыздарына айналған жоқ, ал Миллердің іргетастық еңбегі 1842 жылдың мамырында жасалған 1843 жылғы кестеде әлдеқашан орналастырылған болатын.

1989 жылы Даниял кітабының он бірінші тарауындағы соңғы алты аяттың мөрі ашылды, және сол уақыт кезеңіне арналған хабаршы он бірінші тараудың қырықыншыдан қырық бесінші аяттарына дейінгі пайғамбарлық әрекеттері өтетін үш биліктің бар екенін таныды. Қырықыншы аяттағы оңтүстіктің патшасы — айдаһар билігі, ал солтүстіктің патшасы — аяттың басында, 1798 жылы, Наполеондық Францияның айдаһар билігінің қолынан өлімші жарақат алған папалық билік. Осы аятта папалық билік өзінің өлімші жарасын жазу ісін бастайды. 1989 жылы солтүстіктің патшасы сол кезде оңтүстіктің патшасына айналған Кеңес Одағының айдаһар билігінен кек қайтарады. Католицизмнің аңы Кеңес Одағынан кек қайтарғанда, ол Аян кітабының он алтыншы тарауындағы жалған пайғамбар — Америка Құрама Штаттарының уәкілетті әскерімен келді. Айдаһар — оңтүстіктің патшасы, аң — солтүстіктің патшасы, әрі арбалардың, салт аттылардың және кемелердің жалған пайғамбары — бұлардың бәрі қырықыншы аятта бейнеленген, ал пайғамбарлық желі қырық бесінші аятта аяқталады, онда папалық билік «өзіне көмектесетін ешкім болмай, ақырына келеді».

Аян кітабының он алтыншы тарауындағы Армагеддон — Мәсіхтің қайта оралуының алдында адамзаттың бүлігін айқындайтын рәміздік географиялық аймақ. Армагеддон — рәміз, бұл сөз екі сөзден құралған: «Har» — тау дегенді білдіреді, ал «Megiddo» — Изреел аңғары. Мегиддо аңғар бола тұра, Жоханның оны таумен біріктіріп қолдануы пайғамбарлықты зерттеушіге Армагеддонның географиялық сілтемені қамтитын рәміз екенін аңғартады, өйткені Изреел аңғарында ешқандай тау жоқ.

Изреил аңғары үш теңіздің (Жерорта теңізі, Ғалилея теңізі және Өлі теңіз) мен Иерусалимнің арасында орналасқан. Ол солтүстік Исраилдің біршама орталық бөлігінде жатыр, ал осы үш су айдыны мен Иерусалим оны әртүрлі бағыттардан қоршай орналасқан. Даниял кітабының он бірінші тарауының қырық бесінші аятында солтүстік патшасының оған көмек берер ешкім болмай, өз ақырына жететіні айтылған, әрі бұл аят оның географиялық тұрғыдағы ақырын теңіздердің арасында және Иерусалимнің даңқты қасиетті тауының жанында деп көрсетеді. Даниял кітабының он бірінші тарауының қырықыншы аяты папалық биліктің өлім жарасының жазылуы мен оның түпкілікті ақырына қатысты мәселенің нысаны болып табылатын үш билікті таныстырады.

Аяттардың алғашқы тіркесі ақырзаман уақытын 1798 жылмен айқындайды; сол кезде папалық өлімші жарақатын алды, ал қырық бесінші аят оның қайтымсыз өлімші жарақатын айқындайды. Папалық биліктің алғашқы өлімі мен соңғы өлімі арасындағы пайғамбарлық тарих адамзаттың папалық биліктің үстемдігін қайта орнату барысындағы бүлігін айқындайды; сол кезде оның өлімші жарақаты, папалық биліктің түпкілікті құритын уақытының алдында, жазылады. Бұл алты аят ақиқаттың мөрін алып жүреді, өйткені басы да, соңы да — папалық биліктің өлімі, ал ортадағы аяттар — алғашқы өлімші жараның жазылуы кезіндегі адамзаттың бүлігі.

Миллерге пұтқа табынушы Рим мен папалық Римнің өзара қатынасына қатысты көктегі періштелерден нұр берілді. Миллердің пайғамбарлық үлгіні түсінуінің кілті, әрі ол өзінің барлық пайғамбарлық қолдануларында пайдаланған негіз, Екінші Салоникалықтарға арналған хаттағы «күн сайынғы» болды. Сол тараудағы «күн сайынғы» — пұтқа табынушы Рим; Уильям Миллер түсінген көріністі орнықтырып берген де сол, өйткені көріністі орнықтыратын — он бірінші тараудың он төртінші аятындағы сенің халқыңның тонаушылары болып табылатын Рим.

1989 жылы білімнің артуын түсіну үшін көтерілген хабаршы Римнің үшқырлы табиғатын түсінді. Миллер бірінші және екінші періштелердің хабаршысы болды, әрі ол әлемге ұсынған аянды орнықтыру үшін Римнің бірінші және екінші көріністерін түсінді. Үшінші періштенің хабаршысы өзіне әлемге жариялау үшін берілген аянды орнықтыру мақсатында Римнің үш көрінісінің бәрін түсінді.

Римнің алғашқы көрінісі — пұтқа табынушы Рим еді. Пұтқа табынушы Римнен екінші көрініс — папалық Рим шықты. Алғашқы екі көріністен қазіргі Рим, яғни айдаһардың, аңның және жалған пайғамбардың үштік одағы шықты.

Келесі мақалада біз Адвентист тарихындағы «күнделікті» жөніндегі даудың желісін жалғастырамыз.

«Сыртқы көріністің арғы жағын көретін, барлық адамдардың жүректерін оқитын Тұлға зор нұрға ие болғандар туралы былай дейді: “Олар өздерінің моральдық және рухани жағдайына байланысты қайғырып та, таңырқап та тұрған жоқ”. Иә, олар өз жолдарын өздері таңдады, және олардың жаны өз жиренішті істерінен ләззат табады. “Мен де олардың адасуларын таңдаймын, және олардың қорқыныштарын өз бастарына

түсіремін; өйткені Мен шақырғанда, ешкім жауап бермеді; Мен сөйлегенде, олар тыңдамады; қайта, Менің көз алдымда зұлымдық жасады, және Маған ұнамсыз болғанды таңдады”. “Құдай оларға өтірікке сенулері үшін күшті адасуды жібереді”, өйткені олар құтқарылулары үшін “ақиқатты сүюді қабылдамады”, “қайта әділетсіздіктен ләззат алды”. Ишая 66:3, 4; 2 Салониқалықтарға 2:11, 10, 12.»

«Көктегі Ұстаз былай деп сұрады: “Сенің дұрыс іргетастың үстіне құрып жатқаныңды және Құдай істерінді қабыл ететінін алға тартқан көріністен артық ақылды арбайтын қандай күшті адасу болуы мүмкін, ал шын мәнінде сен көп нәрсені осы дүниелік саясатқа сай істеп, Ехобаға қарсы күнә жасап жүрсің? О, бұл — ұлы алдау, тартымды адасу; ол бір кезде ақиқатты таныған адамдар Құдайға ұқсастықтың сыртқы түрін соның рухы мен күшімен шатастырғанда саналарын билеп алады; олар өздерін баймыз, дүние-мүлкіміз артты, ешнәрсеге мұқтаж емеспіз деп ойлайды, ал шын мәнінде олар барлық нәрсеге мұқтаж”».

«Құдай киімдерін дақсыз сақтап жүрген Өзінің адал қызметшілеріне қатысты өзгерген жоқ. Алайда көпшілігі: “Тыныштық пен қауіпсіздік”,— деп дауыстауда, ал солардың үстіне кенеттен құртатын апат келіп жатыр. Егер жан-жақты тәубе болмаса, егер адамдар жүректерін мойындау арқылы кішірейтіп, шындықты Исада қалай болса, солай қабылдамаса, олар ешқашан көкке кірмейді. Біздің қатарларымызда тазару жүзеге асқанда, біз енді баймыз, дүние-мүлкіміз молайды, ешнәрсеге мұқтаж емеспіз деп мақтанып, бейқам тыныштықта отырмайтын боламыз.

«Кім шындықпен былай деп айта алады: “Біздің алтынымыз отта сыналған; біздің киімдеріміз дүниеден дақтанбаған”? Мен біздің Ұстазымыздың әділдік деп аталатын киімдерді нұсқап тұрғанын көрдім. Оларды сыпырып алып тастап, Ол астарындағы арамдықты әшкерелеп көрсетті. Сонда Ол маған былай деді: “Олардың өз арамдығы мен мінез-құлқының іріп-шіруін қалай екіжүзділікпен жауып қойғанын көрмейсің бе? ‘Адал қала қалайша жезөкшеге айналды!’ Әкемнің үйі сауда үйіне айналдырылды, Құдайдың құзыры мен ұлылығы одан кетіп қалған орынға айналды! Осы себептен әлсіздік бар, әрі күш жетіспейді.”» Testimonies, volume 8, 249, 250.